

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce
Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce:

Bc. P. M., nar. X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Tomanem, LL.M.
sídlem Trojanova 2022/12, 120 00 Praha

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

za účasti:

MS Laudova, s. r. o., IČO 06097308
sídlem třída Kpt. Jaroše 1922/3, Černá Pole, 602 00 Brno
zastoupena advokátem JUDr. Richardem Hamranem, LL.M.
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2021, č. j. MHMP 626759/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl (mimo jiné) jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 17 jakožto stavebního úřadu. Rozhodnutím prvního stupně bylo dne 10. 1. 2020 vydáno stavební povolení na stavbu „Bytového domu Laudova“ č. j. ÚMČP17 017196/2020/VYS/Ha.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce ve své žalobě uvádí, že v řízení došlo k závažným vadám, které mohly mít vliv na rozhodnutí ve věci. Dodává, že v některých částech je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění a že se žalovaný dostatečně věcně ani právně nevypořádal s žalobcovými námitkami. Vysvětluje, že je spoluvlastníkem sousedních pozemků parc. č. XA, parc. č. XB a parc. č. XC, vč. stavby č. p. XD a že byl účastníkem řízení před stavebním úřadem a jeho vlastnická práva jsou prováděním stavby bytového domu přímo dotčena.
3. Nezákonnost napadeného rozhodnutí je dle tvrzení žalobce založena na tom, že žalovaný porušil zásadu legality a legitimního očekávání dle § 2 odst. 1 správního řádu a nepostupoval vzhledem k okolnostem v souladu s veřejným zájmem, čímž porušil § 2 odst. 4 správního řádu. Jako důvod nezákonnosti dále žalobce uvádí, že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, protože je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
4. K porušení zásad správního řízení žalobce uvádí, že stavební úřad vydal dne 15. 6. 2020 usnesení, kterým dotčené stavební řízení ve smyslu § 111 odst. 3 stavebního zákona přerušil, a spolu s tímto určil stavebníkovi, aby do 31. 12. 2020 doplnil předloženou žádost a projektovou dokumentaci o konkrétní údaje a podklady s tím, že nebudou-li zjištěné nedostatky v dané lhůtě odstraněny, bude stavební řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Žalobce namítá, že přestože stavebník uloženou povinnost nesplnil, rozhodl stavební úřad dne 14. 9. 2020 o pokračování stavebního řízení. Správní orgán měl dle názoru žalobce trvat na svém rozhodnutí a v rámci zachování právní jistoty měl trvat také na splnění jím uložených konkrétních povinností. Žalobce dodává, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

z důvodu zachování bezpečnosti a naplnění legitimního očekávání musí být striktně vyžadován zákonný a důsledný postup správního orgánu.

5. Žalobce dále tvrdí, že stavební úřad postupoval v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu také proto, že vzhledem k okolnostem sám nehodnotil veřejný zájem ve srovnání s jinými zdánlivě individuálními zájmy, a to ohledně výstavby bytového domu jako celku v širších souvislostech. Dle žalobce měl žalovaný ke srovnání zájmů přistoupit především s přihlédnutím ke značnému počtu účastníků předcházejícího správního řízení, kteří se proti stavbě bytového domu z legitimních důvodů vymezili. K tomu žalobce odkazuje na nálezy Ústavního soudu ČR ze dne 28. 6. 2005 sp. zn. Pl. ÚS 24/04 a uzavírá, že nedošlo-li k porovnání veřejného zájmu s individuálními zájmy, je ve zmíněné části rozhodnutí nepřezkoumatelné.
6. K tvrzenému nedostatečnému vypořádání odvolacích námitek žalobce, konkrétně k neprovedení řádného inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu, žalobce uvádí, že usnesením ze dne 15. 6. 2020 stavební úřad stavební řízení přerušil a současně určil stavebníkovi, aby do 31. 12. 2020 doplnil předloženou žádost a projektovou dokumentaci o konkrétní údaje a podklady (mimo jiné inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum stavebního pozemku po odstranění stávající stavby č. p. X) s tím, že nebudou-li zjištěné nedostatky v dané lhůtě odstraněny, bude stavební řízení zastaveno. Žalobce má za to, že inženýrskogeologický průzkum patří mezi nezbytné základní činnosti před samotnou realizací stavby a že závěry obou průzkumů by měly předcházet vydání stavebního povolení, neboť mají přímý dopad na rozsah, využití i bezpečnost celé stavby. Žalobce poukazuje na to, že ačkoliv stavebník geologický průzkum v blízkém okolí stavby provedl, stalo se tak ještě před vykácením zpevňujících stromů a samotnou demolicí stavby č. p. X a jeho závěry tak nelze považovat za relevantní. K nutnosti provést řádný inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2014 č. j. 1 As 12/2014-135. Žalobce uzavírá, že ačkoliv stavebník k odstranění stavby č. p. X nepřistoupil a neprovedl nutné průzkumy, stavební úřad přesto vydal dne 14. 9. 2020 usnesení o tom, že překážky, pro které bylo stavební řízení přerušeno, odpadly, a ve stavebním řízení se pokračuje. S námitkami žalobce proti tomuto postupu se žalovaný ve svém rozhodnutí nevypořádal.
7. Žalobce má za to, že překážka stavebního řízení odpadnout nemohla a že stavba nemůže být povolena dříve, než dojde ke stržení stavby č. p. X a až následně ke komplexnímu inženýrskogeologickému a hydrogeologickému průzkumu tak, aby případně byla projektová dokumentace stavby bytového domu dána do souladu se zjištěnými stavebně terénními podmínkami. Protože se s tímto bodem žalovaný nevypořádal, považuje žalobce jeho rozhodnutí za nepřezkoumatelné.
8. Pokud jde o tvrzené nedostatečné posouzení vlivu provádění stavby na okolní pozemky, žalobce uvádí, že žalovaný se jeho námitkami ohledně imisí stavby v zásadě vůbec nezabýval, označil je za obecná tvrzení s tím, že na ně nelze reagovat, a označil je za nedůvodné. Žalobce je přesvědčen, že ve stavebním řízení se problematika posouzení vlivu provádění stavby má řešit i *pro futuro* a řešit se má potencialita vzniku možného vlivu trvalého charakteru. Dle názoru žalobce by mělo být také posuzováno, jaké případné intenzity dosáhne zhoršení užívání okolních pozemků a staveb, dále zda takové zhoršení nepřetrvá i po dokončení stavby bytového domu a pokud ano, zda je vůbec s ohledem na to záměr celého projektu vhodný a správný.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

9. K nedostatečnému posouzení hrozícího sesuvu svahu žalobce uvádí, že již v průběhu celého řízení namítal, že došlo k nevhodnému odstranění dvou stromů (topolů) v západní části projektu stavby bytového domu, které byly vysázeny také kvůli stabilizaci a zpevnění příkrého svahu. Žalobce poukazuje na to, že už nyní lze určitý půdní pohyb zaznamenat, neboť v malé míře dochází ke zvlnění a trhání asfaltu v této části ulice Laudova. Dodává, že zohlednit je potřeba také přilehlé panelové domy, jejichž statika může být rozvolněním nosného terénu značně narušena. Žalobce považuje za nedostatečné řešení zvolené stavebním úřadem, který uložil kompenzační výsadbu, když nově dosazené malé stromky nemohou svým kořenovým systémem srovnatelně nahradit vzrostlé silné stromy. Námitka k ochraně svahu a jeho sesuvu tak dle názoru žalobce zůstala nevypořádaná. K tomu žalobce cituje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 4. 2014 č. j. 1 As 12/2014. Žalobce tvrdí, že žalovaný se s jeho námitkami dostatečně nevypořádal a omezil se toliko na závěr, že z projektové dokumentace vyplývá, že provádění stavby životy ani okolní nemovitosti neohrozí a narušení „panelového obalu“ nelze předjímat s pouhým konstatováním, že námitka v tomto ohledu je nedůvodná. Žalobce má však za to, že pouhá projektová dokumentace nemůže být jednoznačným podkladem pro závěry žalovaného o tom, že okolní nemovitosti nebudou stavbou bytového domu ohroženy. Rozhodnutí je tak dle názoru žalobce i v této části nepřezkoumatelné z důvodu nedostatku věcného odůvodnění.
10. K tvrzenému nedostatečnému posouzení zhoršení kvality prostředí žalobce uvádí, že uplatňoval tzv. soukromoprávní námitky, kdy poukazoval na zhoršení kvality prostředí, a to v příčinné souvislosti s provedením stavby bytového domu. Žalobce je přesvědčen, že jím podané námitky nebyly v potřebném rozsahu ze strany stavebního úřadu vypořádány, a nevypořádal se s nimi ani odvolací správní orgán v napadeném rozhodnutí. Pojem kvality prostředí (resp. pohody bydlení) je dle jeho názoru třeba vnímat a posuzovat daleko extenzivněji, než jak oba správní orgány učinily. K tomu žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006 č. j. 2 As 44/2005-116.
11. Žalobce je dále přesvědčen, že ani otázka hodnocení míry narušení soukromí všech osob, které budou stavbou bytového domu přímo dotčeny, nebyla ze strany správních orgánů obou stupňů náležitě posuzována, když dle jeho názoru k narušení soukromí dotčených osob nepochybně dojde např. ve formě obtěžování pohledem. Vzhledem k tomu, že plánovaná stavba bude stavbou výškovou a převyší tak především okolní nízké rodinné domky, lze se důvodně obávat, že tímto dojde k zásahu převyšujícímú míru přiměřenou místním poměrům. K tomu žalobce poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2013 sp. zn. 4 As 97/2013-40. Další negativní vliv stavby shledává žalobce ve ztrátě jejich výhledu. To dle jeho názoru souvisí také s ochranou krajinného rázu dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. Uzavírá, že by mělo být objektivně zváženo, zda skutečně záměr stavby bytového domu odpovídá místním podmínkám a nepůsobí spíše rušivě a nevhodně, a dodává, že posouzení vlivu zamýšlené stavby na pohodu bydlení žalobce i dalších obyvatel vycházelo z neúplných skutkových zjištění a nebylo dostatečně odůvodněno.
12. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popírá oprávněnost žaloby a přináší obdobnou argumentaci jako v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž i poukazuje na konkrétní pasáže obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí.

14. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
15. Osoba zúčastněná na řízení argumentuje obdobně jako žalovaný ve vyjádření k žalobě i v žalobou napadeném rozhodnutí a rovněž navrhuje zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
17. Při jednání, které se u zdejšího soudu konalo dne 16. 9. 2022, setrvaly obě strany i zúčastněná osoba na svých dosavadních návrzích i argumentech. Žádné důkazní návrhy nebyly uplatněny.
18. Žaloba není důvodná.
19. Předně soud konstatuje, že žalovaný, potažmo stavební úřad nebyly povinny se podrobně zabývat námitkami žalobce týkajícími se imisí ze stavby (tím nejsou míněny imise z provádění stavby), jakož ani námitkami týkajícími se pohody bydlení (včetně narušení soukromí, ztráty výhledu), krajinného rázu, souladu stavby s charakterem dosavadní zástavby apod. Takovéto námitky totiž svou povahou patří nikoli do stavebního řízení, ale do předcházejícího řízení o umístění stavby. Předmětné žalobní námitky tudíž nemohou být důvodné.
20. Co se týče námitek porušení zásady legality a legitimního očekávání, zásady souladu s veřejným zájmem, nevypořádání námitek vztahujících se k neprovedení řádného inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu a námitek vztahujících se k nedostatečnému posouzení hrozícího sesuvu svahu, nepovažuje je soud za důvodné. Žalovaný se obdobnými námitky podrobně zabýval zvláště na str. 6, 10, 11 a 15 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zejména uvedl: *„Co se týče vlivu podkladů na projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení, byla na jejich podkladě upravena technická zpráva v části statické, a to v bodě 4. 3. a v bodě 5 týkající se vlivu postupu na okolí o podrobný popis s ohledem na české technické normy. Doplněný průzkum konstatuje, že již původní průzkum byl dostatečně průkazný a umístění sond v okolí objektu ve vzdálenostech uvedených v zákresu je dostatečné pro posouzení základových poměrů. Založení stavby je podrobně popsáno ve stavebně konstrukční části projektové dokumentace. Součástí projektové dokumentace je technická zpráva s popisem jednotlivých konstrukcí, pilotový plán a výkres základové desky. Navržené vrtané piloty o průměrech 600 a 900 mm jsou navrženy v délkách 8 m až 13 m. Založení objektu je navrženo na pilotách prováděných vrtanou technologií, nikoliv beraněním, takže při hloubení pilot nedochází k významným otřesům přenášejícím se do okolí stavby. Okolní zástavba tak nebude realizací základů ovlivněna. Je tedy zřejmé, že ani po předložení dalších studií a průzkumů nebylo nutné provést změny v projektové dokumentaci týkající se např. jiného situování pilot apod., a projektová dokumentace, která byla součástí žádosti o vydání stavebního povolení jasně respektuje i následně předložená posouzení“.*
21. Obdobnými námitkami se zabýval již stavební úřad v rozhodnutí prvního stupně, v němž mimo jiné konstatoval, že *„založení stavby bytového domu na pilotách je navrženo a řešeno v projektové dokumentaci, zejména v části D1.2.1 Stavebně-konstrukční část – statika, včetně*

dodatku č. 1. Podkladem pro založení stavby byl inženýrsko-geologický průzkum a posouzení možnosti vsakování z 09/2019, Inženýrsko-geologický průzkum pro projekt sídliště Řepy z r. 1982, podrobná mapa, základní geologická mapa, databáze svahových nestabilit ČR a hydrogeologický průzkum, průzkumné sondy, archivní rešerše a posouzení provedeného IG průzkumu, laboratorní podklady a další podklady včetně odborné literatury. Založení je navrženo hlubinné na velkopřůměrových pilotách Ø 600 a 900 mm, které se rozmístí pod obvodové stěny a pod vnitřní sloupy. K pilotám se dotáhne podkladní beton tl. 100mm s výztužnou sítí. Piloty jsou navrženy podle velikosti zatížení jako 4 základní typy s délkou 8-13 m (viz pilotový plán). Základová deska je navržena železobetonová monolitická z betonu s přísadou Xypex spolu s vázanou výztuží třídy 8500 B jako bílá vana. Tato krystalická bílá vana je navržena jako dostatečná jako izolace proti účinkům agresivní vody a pronikání radonu z podloží. Z uvedené technické zprávy vyplývá, že důsledným a maximálním dodržováním technologických postupů při zakládání stavby je navržené řešení založení stavby dostatečné a nedojde k narušení podzemních vod v dané lokalitě.“ Za zvlášť významné soud pokládá, že stavební úřad současně stanovil ve stavebním povolení podmínky č. 4, 5 a 7, přičemž v podmínce č. 4 stanovil, že „Po odstranění celé stavby č.p. X bude proveden inženýrsko-geologický a hydrogeologický průzkum stavebního pozemku a v návaznosti na provedený inženýrsko-geologický a hydrogeologický průzkum stavebník doloží stavebnímu úřadu písemné zhodnocení, zda dochází ke změně ve způsobu založení novostavby bytového domu oproti navrženému řešení v projektové dokumentaci stavby předložené ve stavebním řízení a bude upřesněn podrobný popis o založení objektu, vliv postupu výstavby na okolí s ohledem na ČSN 730032 a 730040.“ Dále v podmínce 5 stavební úřad stanovil požadavek týkající se pilotáže a monitoringu vibrací v okolních objektech a v podmínce č. 7 zařadil v rámci kontrolních prohlídek stavby právě provádění pilotáže.

22. Ke shora uvedenému soudu nezbyvá než konstatovat, že žalobce v žalobě toliko opakuje námitky, které již uplatnil v řízení správním a k nimž se již žalovaný vyjadřoval v napadeném rozhodnutí (a vyjadřoval se k nim i stavební úřad v rozhodnutí prvního stupně). Žalobcovy námitky tak již byly vypořádány ve správním řízení. Za této situace pak žalobce, který vůči tomuto vypořádání neuplatňuje konkrétní a usouvztažněné pochyby, argumentaci správních orgánů konkrétně nevyvrací, s jednotlivými úvahami správních orgánů přímo nepolemizuje, ale jen znovu opakuje to, na co už bylo reagováno, neotvírá soudu možnost, aby působil jako arbitr mezi konkurujícími argumenty. Role soudu proto zůstává v tom, aby přezkoumal, zda úvahy žalovaného jsou racionální a logicky soudržné, přičemž v tomto ohledu v napadeném rozhodnutí soud žádné deficity, které by měly vliv na zákonnost rozhodnutí, neshledal.
23. Co se týče namítaných porušení základních zásad činnosti správních orgánů, pak je třeba uvést, že z rozhodnutí obou stupňů vyplývá, proč považují pro vydání stavebního povolení za dostatečný dosavadní inženýrsko-geologický průzkum a posouzení možnosti vsakování. Současně byla uložena ve stavebním povolení povinnost provést aktuální průzkumy po odstranění celé stavby č. p. X. Dále soud konstatuje, že žalobci nemohlo vzniknout legitimní očekávání, že v důsledku přerušení stavební povolení nebude vydáno před kompletní demolicí stavby č. p. X. Takový požadavek stavebního úřadu totiž neměl oporu v právních předpisech. Z nich nevyplývá povinnost odstranit existující stavbu před vydáním stavebního povolení na novou stavbu. Řízení o odstranění stavby a o vydání stavebního povolení jsou na sobě nezávislá. Pokud jde o soulad s veřejným zájmem, žalobce vůbec neuvádí, v čem má povolovaná stavba veřejný zájem porušovat. Na obecně

formulovanou námitku může soud reagovat také jen obecně: Z kontextu rozhodnutí obou stupňů pak vyplývá, že rozpor stavby s veřejným zájmem nebyl shledán. Na str. 8 žalobou napadeného rozhodnutí a na str. 21 rozhodnutí prvního stupně je pak výslovně uvedeno, že projektová dokumentace, včetně zásad organizace výstavby, byla kladně projednána s dotčenými orgány, které hájí veřejné zájmy stanovené zvláštními právními předpisy.

24. Pokud jde o nedostatečné posouzení imisí z provádění stavby, soud se s touto námitkou neztotožňuje. Správní orgány obou stupňů se danou otázkou zabývaly (žalovaný na str. 8 žalobou napadeného rozhodnutí; stavební úřad na str. 21 rozhodnutí prvního stupně) a soud na obsah rozhodnutí obou stupňů v tomto směru odkazuje. Nadto žalobcová námitka je obecná a nijak nespécifikuje, v čem je posouzení imisí z provádění stavby neadekvátní a v čem se správní orgány mýlí.
25. Co se týče kompenzační výsadby, soudu nezbyvá než uvést, že ta není předmětem stavebního povolení a že o ní bylo rozhodováno v jiném řízení (rozhodnutí Úřadu městské části Praha 17 č. j. ÚMČP17 002283/2020/ŽPD/Bi ze dne 26. 2. 2020) a nemůže být proto ani předmětem tohoto soudního řízení.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

26. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
28. Pokud jde o náklady řízení osoby zúčastněné na řízení, má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Žádnou povinnost soud této osobě neuložil, tudíž na náhradu nákladů řízení nemá právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. září 2022

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu